

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 1155

Doknr.
392093

Dato
25-02-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 28. januar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 254 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Spørgsmål nr. 254:

"I forlængelse af en række kedelige sager blandt private firmaer med tilbud om handicaphjælp, ex. Handicapformidlingen, omtalt i Ekstra Bladet den 26. januar 2021, vil ministeren oplyse, hvordan kommunerne sikrer sig den tilstrækkelige etik og faglighed hos udbyderne af handicaphjælp, før de godkender dem, og mener ministeren, at kommunerne fører et tilstrækkeligt tilsyn med udbydere af hjælp, så brugerne af hjælpen har mulighed for at undgå mere dubiose udbydere?"

Svar:

Generelt om hjælperordninger efter serviceloven kan jeg oplyse, at kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 95 kan yde hjælp i form af et kontant tilskud til ansættelse af hjælpere til borgere, som har behov for mere end 20 timers personlig og praktisk hjælp og afløsning/aflastning om ugen. Herved får borgeren mulighed for selv at ansætte hjælpere og kan dermed vælge, hvem de vil have til at udføre hjælpen.

Efter servicelovens § 96 skal kommunalbestyrelsen tilbyde borgerstyret personlig assistance (BPA). Hjælpen ydes i form af et tilskud til ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse.

Borgere, der modtager hjælp efter §§ 95 og 96, kan vælge at indgå aftale med en forening eller privat virksomhed, der er godkendt af socialtilsynet, om, at tilskuddet overføres til foreningen eller den private virksomhed, der herefter er arbejdsgiver for hjælperne. Borgerens valg af forening eller privat virksomhed til at varetage arbejdsgiveropgaven har kommunen ikke indflydelse på. Dog kan kommunen kun udbetale tilskuddet til en forening eller privat virksomhed, hvis denne er godkendt af socialtilsynet.

Socialtilsynet godkender og fører driftsorienteret tilsyn med foreninger og private virksomheder, som varetager arbejdsgiverfunktioner i ordninger efter servicelovens §§ 95 og 96, og en borger kan kun indgå aftale med en forening eller privat virksomhed, hvis foreningen eller virksomheden er godkendt af socialtilsynet.

Socialtilsynets godkendelse og driftsorienterede tilsyn har til formål at sikre, at tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance generelt anvendes efter formålet og til at øge borgernes tryghed ved indgåelse af aftaler om overførsel af tilskud.

Én af betingelserne, for at en forening eller privat virksomhed kan godkendes af socialtilsynet, er, at foreningen eller den private virksomhed skal have en kompetent ledelse og benytte sig af eksternt faglig supervision eller anden form for sparring for ledelse og medarbejdere.

Socialtilsynets tilsyn omfatter ikke kvaliteten i den enkelte hjælperordning men alene foreningens eller den private virksomheds varetagelse af opgaven som arbejdsgiver.

De fem socialtilsyn fører en fælles oversigt over godkendte foreninger og private virksomheder med de formål, at kommunen, før den påbegynder udbetalingen af tilskud, kan sikre sig, at de pågældende foreninger eller private virksomheder er godkendte af socialtilsynet og opfylder kriterierne herfor, og at borgerne har et overblik over godkendte arbejdsgivere.

Ved siden af socialtilsynets tilsyn fører kommunen det personrettede tilsyn i den enkelte ordning, jf. servicelovens § 148. I det personrettede tilsyn ligger, at kommunen løbende skal følge op i forhold til borgeren og sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Tilsynet omfatter både indholdet af indsatsen og den måde, opgaverne udføres på. Der er ingen proceskrav til det personrettede tilsyn i lovgivningen, men det fremgår af vejledning om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance, at det er op til kommunalbestyrelsen at tage stilling til, hvordan tilsynet konkret skal planlægges og udføres i kommunen, og at kommunalbestyrelsen regelmæssigt og mindst én gang om året bør sikre sig, at BPA-ordningen fungerer efter hensigten.

De seneste sager, som spørgsmålet henviser til, viser dog, at der kan være behov for at se på, om tilsynet med disse foreninger og private virksomheder er tilstrækkeligt.

Jeg har derfor anmodet Socialtilsyn Øst om en redegørelse vedrørende deres tilsyn med Handicapformidlingen, som jeg modtog den 26. januar 2021. Redegørelsen vil bl.a. indgå i vurderingen af, om der er behov for lovgivningsmæssige initiativer eller andre relevante tiltag bl.a. i forbindelse med det arbejde, som jeg har igangsat internt i Social- og Ældreministeriet med at se på reglerne om servicelovens hjælperordninger.

Med venlig hilsen
Astrid Krag